

Oponentský posudek bakalářské práce:

Markéta Urbanová: Vliv hraní stolního fotbalu na grafický projev žáků prvního ročníku

Téma práce se na první pohled jeví poněkud kuriózní, avšak způsob, jakým se autorka tématu ujala, svědčí především o jejích pedagogických zkušenostech, které navíc umí podat srozumitelným a kvalifikovaným způsobem.

Práce se člení na tři kapitoly se subkapitolami, z nichž některé jsou ještě detailněji členěné. Seznam použitých zdrojů čítá celkem 23 položek, a to především literatury z oblasti pedagogiky. Úvodem také autorka uvádí motivaci, která ji přiměla k napsání práce. Čerpala totiž ze své zkušenosti vychovatelky ve školní družině. Mohla tak využít autentické osobní zkušenosti z terénního výzkumu v přirozeném prostředí. Závěrečná fotodokumentace dává čtenáři představu o pojednávané hře.

První kapitola se zabývá hrou stolního fotbalu jako takovou. Je dobře, že uvádí princip „alea“ – náhoda, který v této hře doznává do určité míry svého uplatnění. Hru pak autorka popisuje po technické stránce. Uznává její nevýhody, například nedostatečné rozvinutí intelektuální stránky dětí nebo nepříjemný hluk, ačkoli ten patří k projevům, které dotvářejí celkovou atmosféru hry. Kvalifikované znalosti vyžaduje pojednání o anatomii ruky, která je jádrem autorčiny argumentace. Princip pronace a supinace, který zde prezentuje, pak autorka aplikuje na hru stolního fotbalu i na psaní. Z praxe autorka poukazuje na přílišnou náročnost stolního tenisu oproti stolnímu fotbalu. Zdůrazňuje, že tuto hru hrají chlapi i dívky, extroverti i introverti. Hru průběžně vyhrávají a prohrávají různé děti, tudíž není nikdo stresován prohrami.

Druhá kapitola se zabývá grafomotorikou. Autorka upozorňuje, že dnešní generace komunikuje palcem, odesíláním krátkých textových zpráv. Při zápisu do školy pedagogové již předem zjišťují, zda je dítě schopné udržovat pozornost i držet tužku. Ilustrativní je ukázka z knihy F. Vélého „Kineziologie“, kde se upozorňuje na nesprávné způsoby držení tužky. Nebezpečí představuje toporné držení pera až písářská křeč, grafospasmus. Opět přichází ke slovu pronace a supinace, tentokrát aplikovaná analogicky se stolním fotbalem na psaní. Autorka k tomu musela nastudovat a vhodně použít odborné texty. Upozorňuje, že grafický projev ovlivňuje rovněž psychiku dítěte. Navíc je sezení a psaní vyčerpávající a není doporučeno psát příliš dlouho.

Aplikaci dosud uváděných poznatků v prvních dvou kapitolách představuje kapitola třetí, kde autorka empiricky zkoumá vliv hraní stolního fotbalu na grafický projev žáků prvního ročníku. Hodlá prokázat, že žáci píší lépe, pokud se věnují hraní stolního fotbalu. Obecně platí, že uvolňovací cviky jsou pro nácvik psaní nezbytnou nutností. Autorka hodlala zkoumat opakované podpisy žáků, od čehož upustila, a za stěžejní pro výzkum považuje opakovaně vypracovávané pracovní listy. Dále se zabývá komunikativními metodami, totiž rozhovory s pedagogy, písemným dotazováním rodičů a skupinovými rozhovory s dětmi. Získané poznatky statisticky vyhodnocuje a dochází k závěru, že stolní fotbal může přispět k rozvoji grafomotoriky.

V práci lze nalézt některé stylistické neobratnosti, překlepů není mnoho. Aktuality dodávají práci terénní výzkumy v autentickém prostředí. Práci **doporučuji k obhajobě** a lze ji hodnotit jako **výbornou**, pokud autorka přesvědčivě vystoupí v diskusi při ústní obhajobě. Jako otázku pro diskusi bych volil zhodnocení významu výuky klavírní hry pro grafomotoriku.

Doc. JUDr. Stanislav Příbyl, Ph.D.